

om det materiale, vi har fremlagt, være langt mere oplysende for parterne end fremsættelsen af et fuldt udformet prislovsforslag, og regeringen ser gerne, hvis oppositionen vil yde sit bidrag til en sådan debat.

Det andet hensyn var hensynet til erhvervslivet, som efter hr. J. O. Krag's opfattelse blev påført en betydelig usikkerhed ved, at regeringen tilbageholder prislovsforslaget. Regeringen kan heller ikke være enig i den betragtning. Mon ikke erhvervslivets usikkerhed ville blive endnu større, hvis vi stillede det over for en prislov, som var udformet uden hensyn til overenskomsternes udformning, og som erhvervslivet skal rette sig efter, uanset hvordan overenskomsterne udformes? I stedet gør vi det klart, at der vil komme en fast prislovgivning, men en prislovgivning, som er tilpasset situationen, herunder også indholdet af overenskomsterne. Det er svært for mig at forstå, hvordan man kan mene, at det skulle være muligt og rigtigt at fremsætte et nyt prislovsforslag, før vi kender overenskomstresultatet.

Jeg går ud fra, at socialdemokratiet er enig med regeringen i, at man ikke på forhånd kan forbyde enhver indkalkulering af de lønstigninger, som bliver resultatet af overenskomstforhandlingerne. Jeg tager næppe fejl i det. Jeg formoder også, at man er enig med os i, at det ikke er enhver lønstigning uanset dens oprindelse, som bør få lov til automatisk at føre til højere priser.

Men har jeg ret i disse formodninger, så forstår jeg ikke, hvordan socialdemokratiet uden noget som helst kendskab til overenskomsterne skulle være i stand til at drage grænsen mellem de lønstigninger, der må indkalkuleres, og de stigninger, der ikke må. Det bliver for mig en gåde, hvordan socialdemokratiet i denne situation ville få udformet en prislov med konkrete og detaljerede kalkulationsregler. Socialdemokratiet skylder en forklaring på, hvorledes man ville løse dette problem.“

Forslaget gav anledning til en langvarig politisk debat, hvorunder forslaget blev mødt med tilslutning fra de *øvrige oppositionsordførere* og af *Kai Moltke* (u p), men afvist af *regeringspartiernes ordførere*. *Aksel Larsen* (SF) fremsatte under debatten følgende *forslag om motiveret dagsorden*:

„Idet folketinget udtrykker sin beundring for den standhaftighed, der får regeringen til at blive siddende længe efter, at den er hørt op med at regere, fortsætter tinget behandlingen af det foreliggende forslag.“

Dette forslag om motiveret dagsorden *forkastedes* med 88 stemmer (KF, V, RV) mod 12 (SF og Buchart Petersen (S)); 58 medlemmer (S, VS og up) tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.